

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115215287
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2115215287.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v spore žalobkyne: U. X., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu T. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Daniel Pavelka, adresa sídla Hlohovec, Pribinova 46, proti žalovanému: F. X., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu M., F. XXXX/XXX, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek s.r.o., IČO: 47 256 371, adresa sídla Hlohovec, Podzámska 41/A, konajúci prostredníctvom JUDr. Petra Peružeka, advokáta a konateľa, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 5. apríla 2019 č.k. 8C/283/2015-248 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. O p r a v u j e sa rozsudok Okresného súdu Trnava z 5. apríla 2019 č.k. 8C/283/2015-248 vo výroku III. tak, že tento výrok správne znie: „Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 4.178,50 eur do 120 dní od právoplatnosti rozsudku.“

III. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradíť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, rok výroby 2000 v hodnote 0 eur, pohľadávka žalobkyne voči žalovanému ako plnenie spoločnosťou Generali Poist'ovňa, a.s. vo výške 1.434 eur, pohľadávka žalobkyne voči žalovanému ako dlh spoločnosti F. banka, a.s. vo výške 966 eur, dlh voči spoločnosti F. banka, a.s., vo výške 14.061,50 eur, dlh voči spoločnosti F. banka, a.s., vo výške 4.011,59 eur, dlh voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s., vo výške 499,40 eur, dlh voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s., vo výške 280,38 eur, dlh voči spoločnosti Provident Financial, s.r.o., vo výške 220 eur a dlh voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., vo výške 1.675,97 eur (výrok I.), vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal dlh strán sporu voči spoločnosti F. banka, a.s., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 055802-001498862 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 4.011,59 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s., v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 280,38 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Provident Financial s.r.o., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 1604-420326 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 220 eur a do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, rok výroby 2000 ku dňu 28.1.2015 v hodnote 0 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti F. banka, a.s., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 0451336387 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 14.061,59 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s., v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 499,40 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., vzniknutý na

základe úverovej zmluvy č. 7096496 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.01.2015 vo výške 1.675,97 eur (výrok II) a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu vo výške 4.178,50 eur do 120 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.).

1.2.1 Z dokazovania mal za dokázané, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 16P/69/2014-26 zo dňa 11.11.2014, ktorým rozhodnutím boli upravené aj práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva a to tak, že a maloleté deti boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaný bol zaviazaný platiť výživné na maloleté deti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 28.1.2015. Manželia si nevysporiadali zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo (BSM) dohodou.

1.2.2 Podľa zhodných tvrdení strán sporu pred súdom, do masy BSM patrí osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia, rok výroby 2000 v hodnote 0 eur, pohľadávka žalobkyne voči žalovanému ako plnenie spoločnosťou Generali Poistovňa, a.s. vo výške 1.434 eur, pohľadávka žalobkyne voči žalovanému ako dlh spoločnosti F. banka, a.s. vo výške 966 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti F. banka, a.s. vo výške 14.061,59 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti F. banka, a.s. vo výške 4.011,59 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vo výške 499,40 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. vo výške 280,38 eur, dlh strán sporu voči spoločnosti Provident Financial, s.r.o. vo výške 220 eur. Strany sa ďalej zhodli, že záväzok žalovaného voči spoločnosti TELERVIS PLUS a.s. vo výške 999,66 eur nepatrí do BSM, keďže žalobkyňa o tomto záväzku žalovaného nemala vedomosť a spotreboval ho sám žalovaný.

1.2.3 W. F. dňa 28.4.2015 písomne čestne vyhlásila, že žalobkyňa a žalovaný sú jej dlžní ku dňu spoločného manželstva 4.676 eur.

1.2.4 Na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 5062784026 uzavretej dňa 29.9.2014 medzi X. X., a.s. ako veriteľom a W. F. ako dlžníkom veriteľ poskytol dlžníkovi spotrebný úver na čokoľvek vo výške 1.100 eur. Celková čiastka spojená s úverom bola vo výške 1.605,57 eur. Zostatok istiny dlžníka bol ku dňu 29.03.2016 vo výške 688,3 eur.

1.2.5 Svedok B. F., ktorý je bratom žalobkyne pred súdom uviedol, že mal vedomosť o finančnej situácii strán sporu. Vedel, že mali pôžičku a nevedeli ju splácať, preto požiadali W. F. (sestru svedka a žalobkyne) o požičanie peňazí na splácanie úveru. On sám to vyplácal na pošte v X.. Peniaze mu dala sestra a on to len vyplatil, nakoľko žalobkyňa aj so žalovaným meškali so splátkami a nemali ich ako splácať. Prehlásil, že má vedomosť, že sestra W. si brala úver v banke vo výške 1.100 eur (spolu s úrokom dlh predstavoval sumu 1.600 eur), na splácanie iného úveru. O tomto úvere bol informovaný oboma sestrami. Ďalej uviedol, že aj jemu sestra požičala peniaze, pretože mala peniaze, bola bezdetná, slobodná. Peniaze čo mu sestra W. požičala jej vrátil. Zmluvu spísanú nemali, bola to ústna dohoda. Podľa jeho vedomostí mali žalobkyňa a žalovaný pôžičku od W. F., a to sumy, ktoré bol on osobne vyplatiť na pošte a potom úver W. F. z banky. Mali medzi sebou ešte nejaké pôžičky, celkom v sume 3.200 eur ako mu spomínala W. F.. Čo platil osobne tie sumy to bolo niekedy roku 2014, pričom suma 500 eur bol jeden šek a predstavoval dve splátky a suma 800 eur bol tiež jeden šek a predstavoval 3 splátky. Pri výbere peňazí sestrou W. F. nebol, ale vkladnú knižku doma videl a videl tam aj výber. Bolo to tak v oboch prípadoch. Splatenie úveru, ktorý si sestra W. zobrala od X. X., a.s. bolo dohodnuté naraz, keď si nasporia prostriedky. Mal vedomosť aj o tom, že sestra W. mala úspory, a to na jednej vkladnej knižke 6.000 eur a na druhej 1.800 eur, keď zomrela. Sestra bola šporovlivá, nemala deti a nemala tieto prostriedky ani kde minúť. Dlžných asi 3.200 eur si sestra značila do nejakého zápisníka, ktorý aj videl, videl aj že tam boli napísané sumy, ktoré jej boli dlžní obaja. Videl ako si tam sestra písala dlžné sumy a ak niečo vrátili, tak aj odpísala časť dlžnej sumy (znižila dlh o splatenú sumu) .

1.2.6 Z fotokópie zápisníka predloženého žalobkyňou údajne patriaceho W. F. (č.l. 94) vyplýva, že sa tam nachádza zápis označený ako B. 600 eur ku dňu 28.7.2016, ktorý je prečiarknutý a zápis U. ku dňu 28.7.2016 3.176 eur + pôžička.

1.2.7 W. F. vybrala z vkladnej knižky vedenej v Slovenskej sporiteľni a.s. dňa 20.8.2013 sumu 400 eur, dňa 26.8.2013 sumu 1.000 eur, dňa 29.10.2013 sumu 850 eur, dňa 27.2.2014 sumu 400 eur, dňa 17.3.2014 sumu 500 eur, dňa 12.8.2013 sumu 1.500 eur, dňa 2.9.2014 sumu 1.600 eur, dňa 8.9.2014 sumu 1.000 eur, dňa 5.12.2014 sumu 1.300 eur, dňa 29.12.2014 sumu 100 eur, dňa 5.3.2015 sumu 200

eur, dňa 22.5.2015 sumu 100 eur, dňa 29.5.2015 sumu 160 eur, dňa 3.3.2017 sumu 1.800 eur, vložila dňa 22.1.2014 sumu 1.100 eur, dňa 10.3.2014 sumu 4.965 eur, dňa 23.10.2015 sumu 1.300 eur, dňa 28.7.2016 sumu 500 eur.

1.2.8 W. F. zomrela dňa X.X.XXXX v S., pričom do dedičstva na základe čestného vyhlásenia poručiťelky zo dňa 28.4.2015 bola zaradená pohľadávka poručiťelky vo výške 4.676 eur oči žalobkyni a žalovanému, ktorá podľa dedičov predstavuje nesplatenú pôžičku patriacu ku dňu smrti poručiťelke v celosti.

1.2.9 X. X., a.s. oznámením zo dňa 30.6.2017 oznámila B. F., že dňa 29.9.2014 bola uzatvorená zmluva o úvere č. 5062784026 medzi W. F. a X. X., a.s., pričom podľa právoplatného rozhodnutia v dedičskom konaní sp. zn. 11D/62/2017, dňom smrti poručiťelky prešli na adresáta všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmlúv. Výška pohľadávky banky s príslušenstvom zo zmluvy o úvere ku dňu 30.6.2017 bola 333,66 eur. Z oznámenia Poistovne X. X., a.s. zo dňa 17.7.2017 vyplýva, že z dôvodu smrti dlžníčky bol priznaný nárok na výplatu poistného plnenia vo výške zostatku úveru k poslednému dňu v mesiaci, kedy nastala poistná udalosť.

1.2.10 Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 21.7.2011 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7096496, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000 eur, pričom celková suma pôžičky bola vo výške 4.020 eur. Žalovanému bola platobným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 25Cb/419/2016-12 zo dňa 17.2.2017 uložená povinnosť zaplatiť tomuto veriteľovi sumu 1.675,97 eur. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že úver bol zosplatený dňa 19.12.2013 a dlžná suma ku dňu zosplatenia bola vo výške 1.675,97eur.

1.2.11 Spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 16.2.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 568329355, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000 eur a výška predpokladaného plnenia podľa zmluvy predstavovala sumu 1.345 eur.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok manželky na vysporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 137 písm. b), § 140 ods. 3 a § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá, Článok 8 a § 191 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov), § 149 ods. 1 a ods. 3, § 150, § 143, § 144, § 145 ods. 1 a ods. 2, § 147 ods. 1, § 136 ods. 2, § 148 O.z. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a nárok dlžníka na určenie dlhšej ako trojdňovej paričnej lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 3 C.s.p. a dospel k záveru, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode ich manželstva dňa 28.1.2015, že ku dňu zániku ich manželstva predmetom ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli veci, pohľadávky a záväzky špecifikované vo výroku I. rozsudku, ktoré BSM a spoločné dlhy manželov je potrebné vysporiadať spôsobom uvedeným vo výroku II. a III. rozsudku (čo je je súladné so zásadami uvedenými v § 150 O.z.) s tým že, v prejednávanej veci je dôvodné žalovanému určiť dlhšiu ako trojdňovú lehotu na plnenie a to lehotu 120 dní, počítaných od právoplatnosti rozsudku.

1.4 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní bolo nesporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode dňa 28.1.2015. Strany sa na pojednávaní konanom dňa 11.1.2019 vzájomne zhodli, že do masy BSM patria veci, pohľadávky a záväzky presne špecifikované vo výroku I. tohto rozsudku a nakoľko neexistovala dôvodná pochybnosť o pravdivosti takéhoto ich tvrdenia, súd pri vysporiadaní BSM z týchto zhodných tvrdení strán sporu vychádzal.

1.5 Medzi stranami zostalo sporným, či záväzky žalovaného voči spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. (pôvodne Provident Financial, s.r.o.) ku dňu 28.1.2015 vo výške 1.324,50 eur a spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) ku dňu 28.1.2015 vo výške 1.675,97 eur a dlh strán sporu voči dedičom po Beáte Polákovej vo výške 4.342,34 eur patrili do BSM.

1.6 V Občianskom zákonníku nie sú ustanovenia výslovne upravujúce spôsob vysporiadania spoločných dlhov a pohľadávok manželov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva v súvislosti so spotrebným a majetkovým spoločenstvom oboch manželov. Súdna prax však zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov medzi manželmi sa zásadne vysporiadávajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti, vrátane spoločných pohľadávok a dlhov. Je pritom potrebné

analogicky použiť ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy im obsahom a účelom najbližšie, konkrétne ustanovenia § 149 a § 150 O.z. (§ 853 ods. 1 O.z.). Manželia by sa pritom mali podieľať na spoločných dlhoch v rovnakom pomere, v akom sa podieľajú na spoločnom majetku. V prejednávanej veci však bolo potrebné odlíšiť spoločné záväzky manželov a individuálne záväzky jedného z manželov, pretože predmetom vysporiadania boli urobené nielen spoločné dlhy, ale aj záväzky prevzaté výlučne jedným z manželov. O spoločný úver by šlo iba v prípade, ak by zmluvy o úvere uzavreli a podpísali obidvaja manželia, pričom za spoločný záväzok manželov nie je možné považovať dlh z úveru zmluvne prevzatý výlučne jedným z nich (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co/714/2015 zo dňa 22.12.2016). Ak teda vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, nejedná sa o spoločný dlh, pretože podľa súdnej praxe sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973 sp. zn. 3Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). Ak však takto získané finančné prostriedky použije manžel na nadobudnutie určitej hodnoty (napr. na kúpu určitej veci), patrí aj táto hodnota za splnenia podmienok uvedených v § 143 O.z. do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

1.7 Spornými v konaní zostali len pasíva sporových strán. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania dlh žalovaného voči spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. vo výške 1.324,50 eur je záväzkom, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou Provident Financial s.r.o. a žalovaným, uzatvorenej dňa 16.2.2013. Žalobkyňa v konaní uvádzala, že o tejto pôžičke nemala vedomosť, žalovaný si ju zobral bez jej vedomia a prostriedky, ktoré boli takto získané neboli použité v rámci BSM. Navyše žalovaný v tom čase žil dvojité život, mal mimomanželský vzťah, z ktorého sa mu narodilo aj dieťa. Žalovaný v tom čase dochádzal do ich spoločnej domácnosti, ale nepravidelne, raz za dva mesiace, čiže spoločne už v tom čase ani nehospodárili. Žalobkyňa sa o nemanželskom dieťati dozvedela až po podaní návrhu na rozvod manželstva. Žalovaný jej tvrdenia poprel a uviedol, že pôžička patrí do BSM a finančné prostriedky boli v rámci BSM aj spotrebované na úradu spoločných dlhov. Žalovaný však v konaní nepreukázal, že by finančné prostriedky z tohto úveru boli použité na spoločné potreby manželov a rodiny. Nebolo sporným, že žalovanému sa dňa 07.02.2014 narodilo mimomanželské dieťa, k počatiu ktorého došlo približne v apríli až máji 2013. Tvrdenia žalobkyne, že finančné prostriedky z tohto úveru, o ktorom vedomosť nemala, neboli použité v rámci ich domácnosti možno preto považovať za pravdivé, keď žalovaný už v tom čase mal preukázateľne mimomanželský vzťah, z ktorého sa narodilo aj dieťa. Žalovaný zrejme z uvedeného úveru financoval svoju druhú domácnosť. Preto dlh žalovaného voči spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. vo výške 1.324,50 eur do masy BSM zahrnúť nemožno, keďže ide o výlučný dlh žalovaného, ktorý nebol použitý na financovanie potrieb manželov v rámci BSM.

1.8 Pôžička, ktorá vznikla na základe zmluvy uzatvorenej dňa 21.7.2011 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (aktuálne dlh voči spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o.) je dlhom žalovaného, nakoľko predmetná zmluva uzavretá žalobkyňou nebola. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že predmetný záväzok vznikol za trvania manželstva strán sporu a tvrdenie žalovaného, že finančné prostriedky, ktoré získal na základe uzatvorenej zmluvy použil na financovanie spoločnej domácnosti, je potrebné uvedený záväzok zahrnúť do masy BSM. Súd neuveril tvrdeniam žalobkyne, že o predmetnej pôžičke nemala vedomosť a prostriedky z nej neboli použité na úhradu spoločných dlhov manželov, ktoré manželia preukázateľne mali, keďže existenciu dlhov počas manželstva vo svojich výpovediach uvádzali obaja manželia. Žalobkyňa vedomosť o uvedenej pôžičke musela mať najneskôr od 31.10.2013, kedy prevzala „Predžalobnú upomienku“ zo dňa 25.10.2013, pretože na doručenke je podpísaná práve žalobkyňa (podpísaná priezviskom s dodatkom manželka) ako osoba, ktorá uvedenú upomienku prevzala za žalovaného. Na splatení uvedenej pohľadávky sa má preto povinnosť podieľať každý z bývalých manželov v polovici.

1.9 Žalobkyňa žiadala v rámci BSM vysporiadať aj pohľadávku dedičov voči stranám sporu po W. F. vo výške 4.342,34 eur, keďže podľa jej tvrdenia ide o finančné prostriedky, ktoré im jej sestra požičala počas trvania manželstva na úradu spoločných dlhov. Žalovaný poprel, že by o takejto pôžičke mal vedomosť. Počas konania W. F. zomrela, tak bol v konaní ako svedok vypočutý jej brat (aj brat žalobkyne), ktorý mal dosvedčiť, ako uvedená pôžička vznikla. V čestnom vyhlásení zo dňa 28.4.2015 podpísanom W. F. je uvedená výška dlhu žalobkyne a žalovaného voči nej v sume 4.676 eur. Uvedená pohľadávka mala

pozostávať z úveru, ktorý si zobrala W. F. v X. X., a.s. dňa 29.9.2014 vo výške 1.100 eur a spolu s úrokom jej mali vrátiť sumu 1.600 eur a z 3.000 eur, ktorú časť bol brat žalobkyne uhrádzať na pošte alebo v banke a zvyšok bol stranami sporu použitý na živobytie. Z dôvodu poskytnutia plnenia Poistovne X. X., a.s. vo výške zostatku úveru X. X., a.s. vo výške 333,66 eur, bola výška záväzku žalobkyňou ponížená a celková výška záväzku po ponížení predstavuje sumu 4.324,34 eur. Z vykonaného dokazovania súd ale nemal za preukázané, že by daná pohľadávka vznikla obom manželom, ani že by mala byť vysporiadaná v rámci BSM sporových strán. Pôžička, ktorú si brala sestra žalobkyne v X. X., a.s. vo výške 1.100 eur jej bola poskytnutá na základe zmluvy uzatvorenej dňa 29.9.2014. V tom čase už prebiehalo rozvodové konanie manželov (návrh bol podaný žalobkyňou dňa 12.9.2014, čo vyplýva zo súdnych registrov), manžel v tom čase mal ešte ďalšiu domácnosť, kde sa zdržiaval, keďže už v tom čase mal aj narodené maloleté nemanželské dieťa. Aj samotná žalobkyňa uvádzala, že dávno pred ukončením manželstva už strany spolu nehospodárili, síce do novembra 2014 žili v spoločnej domácnosti, ale žalovaný chodil do domácnosti občasne, cez víkend, raz za tri mesiace. Pôžičku si sestra žalobkyne mala zobrať na úhradu spoločných dlhov manželov, pretože im by už úver nebol poskytnutý. Po vykonanom výsluchu svedka ako aj samotnej žalobkyne nemal súd za jednoznačne preukázané, že by tieto prostriedky boli použité na úradu spoločných dlhov. Mal byť uhradený dlh v F. banke, a.s. keď žalobkyňa tieto splátky platila postupne a pôžička mala postačovať na úradu 4 splátok úveru, splátky nezaplatila naraz ale postupne ho splácala. Z výpisu z vkladnej knižky W. F. vyplýva, že v septembri 2014 si vybrala hotovosť 2.600 eur. V tom čase na vkladnej knižke mala ešte ďalšie finančné prostriedky, najmenej vo výške 1.860 eur a logickejšie by bolo, keby tieto poskytla bývalým manželom a nemusela by si sama brať úver, aby žalobkyňa a žalovanému finančne pomohla. Navyše z Oznámenia o šetrení poisťovnej udalosti X. X., a.s. zo dňa 17.7.2017 vyplýva, že doručovali oznámenie priznania poisťovného plnenia vo výške 333,66 eur niekedy v mesiaci júl 2017. Žalobkyňa túto skutočnosť uviedla až na pojednávaní dňa 19.9.2018, na otázku právneho zástupcu žalovaného, sama túto skutočnosť súdu neoznámila. Súd teda nemal preukázané, že sestra žalobkyne p. W. F. si uvedený úver brala za účelom splatenia dlhov bývalých manželov a že táto pôžička vo výške 1.266,34 eur (po ponížení vzhľadom na poisťovné plnenie, ktoré bolo poskytnuté) by bola spoločným dlhom manželov, ktorá má byť vysporiadaná v rámci BMS. Zvyšná časť dlhu manželov vo výške 3.076 eur, mali byť finančné prostriedky, ktoré postupne bývalým manželom poskytla sestra žalobkyne, opäť na úradu dlhov, ktoré mali. Z predloženého zápisníka však vôbec nebolo zrejmé, či ide o zápisník sestry žalovanej (išlo len o notes, kde na konci bolo uvedené U. ku dňu 28.7.2016 3.176 eur + pôžička). V prvom rade nesedí suma, ktorá mala tvoriť zostatok dlhu, keďže vychádzajú z podanej žaloby a vyjadrení žalobkyne počas konania, táto suma bola vo výške 3.076 eur a na listine je uvedená suma 3.176 eur. Navyše je tam uvedené len meno U. (nie je tam uvedený aj žalovaný ako manžel, resp. bývalý manžel), čo evokuje existenciu samostatného dlhu žalobkyne. Ďalším argumentom spochybňujúcim tvrdenia žalobkyne je dátum uvedený v zápisníku, keďže dátum ku ktorému má žalobkyňa dlh je uvedený ako 28.7.2016, kedy už dávno neexistovalo BSM strán sporu. Žalobkyňa tiež tvrdila, že tento dlh vznikol postupne, pričom čiastočne ho aj uhradili. Z vykonaného dokazovania nebolo zrejmé, aká suma mala byť bývalým manželom celkom poskytnutá sestrou žalobkyne, aká časť bola splatená počas manželstva a aká suma predstavovala ich spoločný záväzok ku dňu zániku BSM. Podľa vyjadrenia žalobkyne, ku dňu zániku BSM bola celkovo pôžička vo výške 4.676 eur (neskôr ponížená o sumu 333,66 eur), pričom sestra im požičiavala financie postupne, podľa toho ako potrebovali počas troch až štyroch rokov a rekapitulácia, ktorá je uvedená v zápisníku vznikla k dátumu 28.7.2016. Sestra im mala požičiavať finančné prostriedky tým spôsobom, že ich vybrala z knižky alebo z účtu. Aj svedok uviedol, že jeho sestra p. W. F. si viedla evidenciu súm, ktorú jej bol on a aj žalobkyňa dlžní. Videl, že mala zápisník, kde si písala dlžné sumy a ak niečo vrátili toto odpísala, čo však v predloženom zápisníku uvedené nebolo. Predložený zápisník obsahoval len v spise založenú fotokópiu dvoch strán, kde postupné vyplácanie financií, resp. ich následné postupné splácanie uvedené nebolo. Zápisník bol okrem tohto zápisu čistý, neobsahoval žiadne ďalšie záznamy. V kontexte uvedených skutočností sa súdu predložený zápisník nejaví ako vierohodný na preukázanie tvrdení žalobkyne o existencii spoločného dlhu bývalých manželov. Navyše žalobkyňa nevedela uviesť konkrétne sumy, ktoré im mali byť od W. F. požičiavané, ani na úhradu ktorých spoločných dlhov boli následne použité. V konaní nebolo jednoznačne preukázané aj poskytnutie súm 870 eur a 560 eur p. W. F. žalobkyňa, resp. či boli poskytnuté na úradu spoločného dlhu manželov (dlhu v F. banke, a.s.), keď svedok nevedel presne uviesť sumu, pretože si to už nepamätal (uviedol cca 800 eur a cca 500 eur), pričom žalobkyňa uviedla presne sumy 870 eur a 560 eur, ktoré mali byť uhradené niekedy začiatkom roka 2014. Avšak pri splátke 220,90 eur mesačne na uvedený úver v F. banke, a.s. by úhrada dvoch, resp. následných troch splátok bola vo výške 441,80 eur, resp. 662,70 eur, čo je v rozpore tvrdeniami svedka ako aj žalobkyne. Z uvedených dôvodov súd výpoveď žalobkyne a svedka vyhodnotil ako

účelovú. Zároveň dodáva, že listina označená ako čestné prehlásenie podpísaná W. F. potom sama o sebe, v kontexte vyššie uvedených záverov, neosvedčuje existenciu záväzku sporových strán voči dedičovi po sestre žalobkyne, W. F.. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by uvedená pohľadávka vo výške 4.324,34 eur bola použitá na spoločné potreby manželov a rodiny. Súd hodnotí všetky dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. V danom kontexte potom nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že pasívum sporových strán označených ako dlh voči dedičovi po W. F. vo 4.324,34 eur je spoločným záväzkom bývalých manželov, ktorý vznikol za trvania manželstva a má byť vysporiadaný v rámci BSM.

1.10 S poukazom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že v rámci vysporiadania BSM je potrebné vysporiadať pohľadávku žalobkyne voči žalovanému ako plnenie spoločnosťou Generali Poist'ovňa, a.s. vo výške 1.434 eur, keď všetky finančné prostriedky boli vyplatené žalovanému, pričom na úradu polovice týchto finančných prostriedkov má nárok aj žalobkyňa, ako aj pohľadávku žalobkyne voči žalovanému ako dlh spoločnosti F. banka, a.s. vo výške 966 eur. Žalovaný uvedené tvrdenia nepoprel. Ďalej mal súd za preukázané, že v rámci BSM je potrebné tiež vysporiadať pohľadávku voči spoločnosti F. banka, a.s., ktorá vznikla na základe zmluvy č. 0451336387 v zostatkovej výške 14.061,59 eur, a pohľadávku voči spoločnosti F. banka, a.s., ktorá vznikla na základe zmluvy č. 055802-001498862 v zostatkovej výške 4.011,59 eur, ďalej pohľadávku voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v zostatkovej vo výške 499,40 eur a v zostatkovej výške 280,38 eur. A tiež pohľadávku voči spoločnosti Provident Financial, s.r.o. v zostatkovej výške 220 eur a voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. v zostatkovej výške 1.675,97 eur. V prípade všetkých pohľadávok, okrem poslednej uvedenej, strany sporu ich súvislosť s majetkovým spoločenstvom oboch manželov nepopierali, obaja vyhlásili, že tieto sú predmetom vysporiadania BSM, a teda nepopierali ani skutočnosť, že sa majú v polovici podieľať na ich splatení. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetom BSM a má byť v rámci BSM vysporiadaná aj pohľadávka voči spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. v zostatkovej výške 1.675,97 eur, z dôvodov ktoré už uviedol vyššie.

1.11 V prípade ostatných pohľadávok (pohľadávky voči dedičovi po W. F. a pohľadávky žalovaného voči spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o.) mal súd za to, že nešlo o právne úkony, ktoré by sa týkali spoločných vecí, nevznikol nimi spoločný záväzok manželov, nešlo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí manželov a rodiny, a preto nie je dôvod ich vysporiadavať v tomto konaní, ani uvádzať ich vo výroku rozsudku. Nakoľko nebolo preukázané, že by išlo o spoločné záväzky oboch manželov, niet dôvodu vysporiadavať uvedené záväzky v tomto konaní.

1.12 Súd dodáva, že v konaní o vysporiadanie BSM sa vysporiadávajú len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Povinnosťou súdu nie je z vlastnej iniciatívy zisťovať veci, ktoré má zahrnúť do masy BSM (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 684/2004 zo dňa 27.9.2004). To isté logicky platí aj pre pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na jeho oddelený majetok (§ 150 druhá veta OZ) (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo 999/2006 zo dňa 9.11.2006). Z daného vyplýva, že masu BSM súd ustalať v súčinnosti s oboma stranami sporu, pričom tieto sa na mase BSM zhodli na pojednávaní dňa 11.1.2019.

1.13 Pri vysporiadaní BSM by mali byť medzi strany sporu rozdelené veci v pomere zodpovedajúcom veľkosti ich podielov, pričom základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (tzv. princíp parity). Súdna prax odklon o princípu rovnosti podielov (tzv. disparitu podielov) označuje za postup výnimočný, a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje zásadu (východisko) a disparita výnimku (odklon od východiska) parity podielov. Posudzovanie výšky podielu manželov podľa toho, ako sa zaslúžili o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa v súdnom konaní uplatňuje teda výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, pretože sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutí spoločných vecí zaslúžil skutočne len v podstatne menšej miere. Prihliadnutie na mieru pričinenia manželov o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí nemožno brať paušálne podľa výšky príjmov toho-ktorého manžela a mechanicky v takom smere, v akom prispievali na potrebu rodiny a spoločnej domácnosti. V konaní nebolo možné priznať niektorému z manželov väčší podiel pri vysporiadaní BSM z dôvodu

väčších zásluh na vytvorení majetku, ale súd vyhodnotil podiely oboch strán sporu na majetku patriaceho do BSM ako rovnaké, keď zároveň každý z nich aj výslovne žiadal polovičný podiel na majetku.

1.14 Strany sa v konaní zhodli na tom, že osobný automobil zn. Škoda Felícia, r. výroby 2000 má byť prikázaný do osobného vlastníctva žalovaného, ktorý sa postará o jeho zošrotovanie, bez nároku na náhradu. Ďalej zostali predmetom vysporiadania pasíva, ktoré sú predmetom BSM a na ktorých úhrade sa majú podieľať obaja manželia spoločne. Strany sa sporu dohodli, ktorý z manželov jednotlivé dlhy prevezme. Žalobkyňa navrhla, že prevezme dlhy voči spoločnosti F. banka, a.s., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 055802-001498862 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 4.011,59 eur, voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s., v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 280,38 eur a voči spoločnosti Provident Financial s.r.o., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 1604-420326 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 220 eur, s čím súhlasil aj žalovaný. Žalovaný navrhol prevzatie ostatku dlhov voči spoločnosti F. banka, a.s., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 0451336387 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 14.061,59 eur, voči spoločnosti Orange Slovensko, a.s. v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 499,40 eur. Žalovaná s tým súhlasila. Dlh strán sporu vzniknutý počas manželstva, finančné prostriedky z ktorého boli spotrebované počas manželstva voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., vzniknutý na základe úverovej zmluvy č. 7096496 v zostatkovej hodnote ku dňu 28.1.2015 vo výške 1.675,97 eur súd prikázal splatiť žalovanému, nakoľko tento úverový vzťah vznikol medzi ním a veriteľom a nie je možné prikázať jeho dlh na úhradu niekomu inému. Celkové dlhy strán sporu ku dňu zániku BSM potom predstavujú sumu vo výške 20.748,93 eur, na každého potom pripadá suma vo výške 10.374,47 eur. Žalobkyni bolo prikázané uhradiť dlhy celkom vo výške 4.511,97 eur a žalovanému celkom vo výške 16.236,96 eur. Rozdiel predstavuje sumu vo výške 5.862,49 eur, o ktorú sumu má žalovaný svoje záväzky vyššie. Nakoľko však v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa má voči žalovanému pohľadávku vo výške 966 eur z titulu vykonaných úrad na dlh žalovaného voči F. banke, a.s. a pohľadávku vo výške 718 eur ako polovicu plnenia poskytnutého zo sporenia Generali Poistovne, a.s. (celú sumu vo výške 1.436 eur prevzal manžel) tieto jej bolo potrebné odpočítať ($5.862,50 - 966 - 718 = 4.178,50$ eur). Vzhľadom na uvedené bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 4.178,50 eur ako vyrovnávajúci podiel z vysporiadania BSM, aby podiely bývalých manželov na spoločnom majetku boli rovnaké, keďže žalovanému bola uložená povinnosť uhradiť záväzky vo vyššej sume ako žalobkyni, pričom súd určil žalobkyni na plnenie v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. primerane dlhšiu lehotu, a to 120 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.15 O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 251, § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania žiadnej zo sporových strán, z dôvodu ich rovnakého úspechu v spore.

2.1 Rozsudok napadla riadnym a včasným odvolaním žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, viniac súd prvej inštancie, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec aj nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. d), f), a h) C.s.p.).

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedla, že súd nesprávne do výroku I. nezahrnul aj dlh voči W. F., ktorý po jej smrti zdedil B. F. vo výške 4.342,34 eur a ani jeho časť, tento dlh vo výroku II. neprikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne a vo výroku III. tento dlh nezohľadnil pri povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu. Dlh účastníkov konania spolu vo výške 4.342,34 eur voči W. F. pozostával z dvoch častí a to úver v X. X. a.s. z 29.9.2014 vo výške 1.100 eur, ktorý spolu s úrokom predstavoval sumu 1.600 eur, ktorý si W. F. zobrala pre žalobkyňu a jej manžela, nakoľko oni by úver neboli dostali kvôli celkovému zadĺženiu. Sestra žalobkyne čerpala úver z dôvodu, že nechcela zostať bez prostriedkov, čo bol aj dôvod prečo im nepožičala vlastné úspory, zvlášť keď jej účastníci sľúbili, že tento úver budú splácať za ňu. Druhá časť pozostávala zo sumy 3.076 eur (v notese je uvádzaná suma o 100 eur väčšia zo žalobkyni neznámeho dôvodu). Vo všetkých vyjadreniach žalobkyňa vychádzala z čestného vyhlásenia W. F., ktoré vlastnoručne podpísala a uvádzala sumu 4.676 eur, ktoré čestné vyhlásenie sa nachádza aj spise. Hotovosť vznikla tak, že W. F. postupne v dlhšom období požičiavala účastníkom rôzne sumy na splácanie dlhov, čo potvrdil aj svedok B. F., ktorý v X. platil šeky a peniaze dostal od sestry W.. Šeky boli predložené súdu prvej inštancie. Žalobkyňa považuje za prísne, keď súd čakal, že svedok po štyroch rokoch si bude pamätať presnú sumu bez pomôcok. Svedok spontánne

vypovedal, že sa jednalo o sumu 500 eur a 800 eur. Je nesporné, že sa šeky platili v X. v mieste bydliska svedka. Účastníci nemali dôvod platiť šek v X., keď v mieste bydliska majú poštu a ostatné šeky platili tam. Rovnako svedok zaplatil aj pred týmto obdobím splátku vo výške 500 eur z peňazí, ktorému odovzdala sestra W. za týmto účelom.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na bod 39. odôvodnenia rozsudku, v ktorom sa súd vysporiadal aj s námietkami ktoré boli vznesené počas konania súdu prvej inštancie žalobkyňou v podstate v takom znení ako aj v odvolaní. Samotná výpoveď svedka B. F. vyvrátila tvrdenia žalobkyne o hodnovernosti notesu, keď v predmetnom note mali byť evidované sumy, ktoré mala požičať W. F. účastníkom konania a zároveň v ňom mali byť uvádzané aj sumy, ktoré účastníci konania vrátili W. F., čo však z predloženej listiny žiadnym spôsobom nevyplýva. Dôkaz - notes predložený žalobkyňou neobsahuje teda žiadne postupné uvádzanie požičených súm a prípadné zaplatenie, ako to uviedol svedok. Takýto dôkaz teda správne súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôveryhodný. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že W. F. nemala dôvod požičiavať si peniaze, ktoré údajne chcela poskytnúť obom manželom, lebo na účte mala dostatok prostriedkov.

4. Žalobkyňa vo svojej replike zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach, ako aj všetkých dôvodoch odvolania, poukazujúc na to, že žalovaný sa snaží svojim postupom získať výhodu z toho, že veriteľka medzičasom zomrela.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

5.1 Predmetom konania je vysporiadanie BSM sporových strán zaniknuté dňa 28.1.2015. Súd prvej inštancie určil, že do BSM manželov paria veci, pohľadávky a záväzky špecifikované vo výroku I. rozsudku a toto BSM vysporiadal spôsobom uvedeným vo výroku II. a III. rozsudku.

5.2 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobkyne bolo posúdiť, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (neuvedenie údajného dlhu sporových strán voči dedičom po W. F. vo výške 4.342,34 eur v mase BSM a jej nezohľadnenie pri vysporiadaní BSM), či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam o nepreukázaní tvrdení žalobkyne, že predmetom BSM je aj údajná pohľadávka dedičov po W. F. voči stranám sporu vo výške 4.342,34 eur titulom nevrátenej pôžičky peňazí a vec aj nesprávne právne posúdil.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7.1 Pokiaľ námietky smerujú k právnenému posúdeniu veci odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie vecí je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie vecí je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

7.2 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že takáto námietka žalobkyne neobstojí, nakoľko súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy a to § 137 písm. b), § 140 ods. 3 a § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá, Článok 8 a § 191 ods. 1 C.s.p., § 149 ods. 1 a ods. 3, § 150, § 143, § 144, § 145 ods. 1 a ods. 2, § 147 ods. 1, § 136 ods. 2, § 148 O.z. a § 232 ods. 3 C.s.p. a ich obsah správne aj interpretoval.

8. Pokiaľ ide o námietky o vade konania a nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav uvedený v bode 1.2.1 až 1.2.11 tohto rozsudku, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou tvrdeného nároku, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho správny právny záver vo veci o nepreukázaní skutkových tvrdení žalobkyne, že predmetom BSM je aj pohľadávka dedičov po W. F. dajne voči obom stranám sporu vo výške 4.342,34 eur titulom nevrátenej pôžičky peňazí z dôvodu, že z vykonaného dokazovania (vkladnej knižky W. F. a čestného vyhlásenia W. F. z 28.4.2015, ktoré hodnoverne nepreukazovali skutkové tvrdenia žalobkyne o existencii spoločného dlhu manželov voči tejto osobe vo výške 4.342,34 eur a to ani z častí, z výpovede žalobkyne a v konaní vypočutého svedka - B. F., ktorí sa vo svojich výpovediach rozchádzali, prípadne ich výpoveď o skutkových okolnostiach podstatných pre rozhodnutie vo veci nekorešpondovala s predloženými listinnými dôkazmi) nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že by takáto pohľadávka vznikla obom manželom počas trvania ich manželstva, s poukazom na § 387 ods. 2 C.s.p., odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku (najmä bod 39. rozsudku). V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Pokiaľ ide o vec samu odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa v odvolacom konaní nepredniesla žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

8.1 Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

9.1 Podľa § 224 C.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

9.2 Podľa § 234 C.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

9.3 Podľa vyššie citovaného ustanovenia možno opraviť rozhodnutie súdu v prípadoch, keď ide o chyby v písaní alebo v počítaní, ako aj o chyby, ktoré ako zrejme nesprávnosti sú podobného pôvodu, ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, za účasti ktorej došlo k vyhláseniu alebo vyhotoveniu rozhodnutia a ktoré sú každému zrejme.

9.4 Súd vo výroku III. rozsudku v dôsledku zrejmej nesprávnosti/chyby v písaní uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalobcovi (namiesto žalovanému) na vyrovnanie jeho podielu sumu 4.178,50 eur do 120 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

9.5 Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedenú zrejmu nesprávnosť označenia strany, ktorej je žalobkyňa povinná zaplatiť na vyrovnanie podielu sumu 4.178,50 eur opravil, a to spôsobom uvedeným vo výrokoch II. tohto rozhodnutia.

10.1 Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

10.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

10.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

11. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).